

Дамян Дамянов

Ти си търсила...

На Поли

... Ти си търсила моя адрес,
телефона, дома ми далечен...
Но защо ми го казваш чак днес?
Тъй отдавна сменени са вече.
Тъй отдавна сменени сме ний...
Ний самите! Да! Лека полека
неузнаваемо ни смени
този свят. Що вода е изтекла
между мене и теб оттогаз...
Точно тази вода е отнесла
наште образи, всеки наш глас,
телефони, врати и адреси.
Ти си търсила... Но за беда...
И за щастие, може би, знам ли,
днес голямата буйна вода
е заляла миража измамлив.
Телефони, адреси, слънца...
Безвъзвратно и без надежда.
Тя бучи между нас. Две лица,
ала други, оттам ме поглеждат.

23.04.1991 г.

КРАЙ

© 1991 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Горица Петрова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8605>]